

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Dvorana Pavla VI.

Srijeda, 1. svibnja 2024.

[Multimedia]

U tekstu koji slijedi uključeni su i nepročitani dijelovi koje se također donosi kao da su izgovoreni.

Mane i vrline. 17. Vjera

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas ću govoriti o kreposti *vjere*. Ta se krepost, zajedno s ljubavlju i nadom, naziva „bogoslovnom“. Tri su bogoslovne kreposti: vjera, nada i ljubav. Zašto su bogoslovne? Zato što ih se može živjeti samo zahvaljujući Božjem daru. Te tri bogoslovne kreposti veliki su darovi koje Bog daje našoj moralnoj sposobnosti. Bez njih možemo biti razboriti, pravedni, jaki i umjereni, ali nećemo imati oči koje vide i u tami, nećemo imati srce koje voli i onda kad nije voljeno, nećemo imati nadu koja se usudi nadati protiv svake nade.

Što je vjera? *Katekizam Katoličke Crkve*, pozivajući se na koncilsku Konstituciju *Dei Verbum*, tumači nam da je vjera čin kojim se čovjek slobodno predaje Bogu (br. 1814). U toj vjeri, Abraham je bio veliki otac. Kad je pristao napustiti zemlju svojih predaka i zaputiti se u zemlju koju će mu Bog pokazati, vjerojatno ga se smatralo ludim: zašto ostaviti poznato zbog nepoznatog, sigurno

zbog neizvjesnog? Zašto to učiniti? Zar je poludio? Ali Abraham odlazi, kao da je vidio nevidljivo. To kaže Biblija o Abrahamu: „Pođe kao da je vidio nevidljivo“. Lijepo je to. I upravo će to nevidljivo biti ono što će ga natjerati da se uspne na goru sa svojim sinom Izakom, jedinim sinom obećanja, koji će tek u posljednjem trenutku biti pošteđen toga da bude prinesen za žrtvu. U toj vjeri Abraham postaje otac velikog potomstva djece.

Čovjek vjere bit će Mojsije, koji je, prihvaćajući Božji glas i onda kad su ga mnoge sumnje mogle pokolebati, nastavio biti čvrst u vjeri i uzdati se u Gospodina, pa čak i braniti narod kojem je, naprotiv, često nedostajalo vjere.

Žena vjere bit će Djevica Marija koja, primivši anđelov navještaj, koji bi mnogi odbacili kao prezahtjevan i opasan, odgovara: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi“ (Lk 1, 38). I srcem punim vjere, srcem punim pouzdanja u Boga, Marija kreće na put čiji su pravac i opasnosti i samoj njoj nepoznati.

Vjera je krepost po kojoj je kršćanin to što jest. Jer biti kršćanin ne znači prije svega prihvatiti neku kulturu, s vrijednostima koje je prate, nego prihvatiti i sačuvati jedan odnos: ja i Bog; moja osoba i ljubezno Isusovo lice. Ta veza je ono što nas čini kršćanima.

U vezi vjere pada mi na pamet jedna zgodna iz Evanđelja. Isusovi učenici plove lađom preko jezera kad se iznenada diže oluja. Misle da će s njom izići na kraj snagom svojih mišica, stečenim iskustvom, ali lađa se počinje puniti vodom i obuzima ih panika (usp. Mk 4, 35-41). Ne shvaćaju da imaju rješenje pred očima: Isus je tamo s njima na lađi, usred oluje, i Isus spava, kaže se u Evanđelju. Kad ga konačno probude, uplašeni pa i ljuti jer ih je pustio da umru, Isus ih prekorava: „Što ste bojažljivi? *Kako nemate vjere?*“ (Mk 4, 40).

Evo, dakle, velikog neprijatelja vjere: ne pamet, ne razum, kako, nažalost, neki nastavljaju opsesivno ponavljati, nego veliki neprijatelj vjere jest strah. Zato je vjera prvi dar koji valja prigrliti u kršćanskom životu: dar koji treba prihvatiti i za koji valja svaki dan moliti da bi se obnovio u nama. To je na prvi pogled malen dar, pa ipak je bitan. Kad su nas donijeli na krsni zdenac, naše je roditelje, nakon što su rekli ime koje su odabrali za nas, čuli svećenika gdje ih pita – to se dogodilo na našem krštenju: „Što tražite od Crkve Božje?“. A roditelji su odgovorili: „Vjeru, krštenje!“

Za kršćanskog roditelja, svjesna milosti koja mu je darovana, to je dar koji treba tražiti i za svoje dijete: vjera. Njome roditelj zna da njegovo dijete, i usred životnih kušnji, neće preplaviti strah. Evo, neprijatelj je strah. Zna isto tako da će, jednom kad ne bude više imao roditelja na ovoj zemlji, i dalje imati Boga Oca na nebu, koji ga nikada neće napustiti. Naša je ljubav tako krhka i samo Božja ljubav pobjeđuje smrt.

Naravno, kao što kaže Apostol, nemaju svi vjere (usp. 2 Sol 3, 2), a i mi, koji smo vjernici, često uviđamo kako imamo malo vjere. Isus nas često može koriti, kao što je to učinio sa svojim

učenicima, da smo „malovjerni“. Ali to je najsretniji dar, jedina krepost na kojoj nam je dopušteno zavidjeti. Jer u onima koji imaju vjeru prebiva snaga koja nije samo ljudska; naime, vjera u nama „izaziva“ milost i otvara um Božjem otajstvu. Kao što je Isus jednom rekao: „Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli biste ovom dudu: ‘Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!’ I on bi vas poslušao“ (Lk 17, 6). Stoga mu i mi, poput učenika, ponavljamo: Gospodine, umnoži nam vjeru! (usp. Lk 17, 5). To je lijepa molitva! Recimo je svi zajedno: „Gospodine, umnoži nam vjeru“. Recimo je zajedno: [svi] „Gospodine, umnoži nam vjeru“. Preslabo, malo jače: [svi] „Gospodine, umnoži nam vjeru“. Hvala.

U sklopu pozdrava vjernicima engleskoga govornog područja

[...] Želim, usto, prenijeti kenijском narodu svoju duhovnu blizinu u ovom času kad su u teškoj poplavi tragično stradala mnoga naša braća i sestre, a drugi su ozlijeđeni i koja je izazvala velika razaranja. Pozivam vas na molitvu za sve one koji trpe posljedice te prirodne katastrofe. I usred nevolja, spominjemo se radosti uskrslog Krista. Zazivam na vas i vaše obitelji milosrdnu ljubav Boga Oca našega. Gospodin vas blagoslovio!

Pozdrav poljskim vjernicima

Srdačno pozdravljam Poljake. U molitvama mjeseca svibnja povjerite Majci Božjoj svoje osobne i obiteljske stvari, kao i patnje žrtava ratova. Molite za Crkvu, za domovinu, za mir u Ukrajini i na Bliskom istoku. Neka vas podupire i vodi Marija, koju je Pio XI. prije stotinu godina proglasio kraljicom cijele Poljske. Od srca vas blagoslivljam.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] Danas, prvoga svibnja, sa čitavom Crkvom se spominjemo svetoga Josipa Radnika i započinjemo marijanski mjesec. Stoga želim svakome od vas iznova staviti na srce Svetu Nazaretsku Obitelj kao uzor domaće zajednice: zajednice života, rada i ljubavi.

Ne zaboravimo, zatim, moliti za mir: molimo za narode koji su žrtve rata. Rat je uvijek poraz, uvijek. Sjetimo se mučeničke Ukrajine koja toliko trpi. Mislimo na stanovnike Palestine i Izraela, koji su u ratu. Mislimo na Rohindže, Mjanmar, i molimo za mir. Molimo za pravi mir za te narode i za čitav svijet. Nažalost ulaganja koja danas donose najveći prihod su tvornice oružja. Strašno, zarađivati na smrti! Molimo za mir, neka se mir širi.

Svima moj blagoslov!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana